

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 82

Z KRAKOWA DNIA 12 PAZDZIERNIKA 1823 ROKU W NIEDZIELE.

Z Warszawy d. 29 Września.

Postanowienie Xiecia Namiestnika Królewskiego, o zajęciu i wydzierżawieniu nieruchomości wiejskich, i miejskich, i t. d.

(Dokończenie.)

T Y T U Ł III.

O poszukiwaniu satysfakcyi na cenie dzierżawney lub na części dochodów nieruchomości miejskich i wiejskich.

Artykuł 42. Wolno je t każdemu wierzycielowi na mocy tytułów do wykucyji upoważniających, dochołzić swey należytości na cenie przez dzierżawców winney i u wszystkich częściowo dochody nieruchomości wiejskich lub miejskich opłacających, jako to: w nieruchomościach wiejskich, na naymie i dochodach z karczem, z młynów, na opłacie z paktu krów, na czynszach przez kolonistów składanych; w posiadłościach miejskich na naymie od ogólnych dzierżawców i od lokatorów przynależnych i na tym podobnych przedmiotach.

Art: 43. Poszukiwanie satysfakcyi tą drogą, poprzedzić winen akt zapowiedzenia przez Kómornika Sądowego wydany. Akt zapowiedzenia wyrażać będzie, datę wyroku lub dokumentu, z

mocy którego poszukiwana jest zapłata, ilość summy opłacić się mającey, imie i nazwisko tego, którego fundusze są zapowiedziane, wezwanie zapowiedzianego, aby pod powtórna opłatą nikomu funduszów zapowiedzianych nie wydał, i aby w dni 15 od daty doręczenia złożył do protokółu Kómornika deklaracyją we względzie posiadanych przez siebie funduszów.

Do aktu zapowiedzenia będzie dołączona kopia tytułu, z mocy którego jest wydany i wymienione obrate zamieszkanie wierzyciela w obrębie Powiatu tego, gdzie zapowiedziany mieszka, jeżeli gdzieindziej jest zamieszkanie wierzyciela.

Kopia aktu zapowiedzenia doręczonej zostanie zapowiedzianemu osobiście lub w zamieszkanu według przepisów Kodexu postępowania.

Art: 44. W ciągu dni dziesięciu od daty doręczonego zapowiedzianemu aktu zapowiedzenia, doręczone będzie samemu dłużnikowi jako też wierzycielom w Art: 1) oznaczonym, uwiadomienie o ucyzionem zapowiedzeniu.

Art: 45. W terminie według Art: 43 przypadającym, Kómornik odbierze

oś zapowiedzianego w jego zamieszkanu przepisana deklaracyją i w tym celu obowiązany jest zapowiedziany dokładnie wyjaśnić: z jakiego tytułu przypada należący się od niego dług, ile na niego wypłacił, i ile pozostało do zapłacenia i w jakich terminach; okaże dowody twierdzenie jego wspierające, oraz zaręczy rzetelność swojej deklaracyi.

Kómornik spisując protokół oprócz wymienienia w nim powyższych szczegółów, wyrazi datę doręzonego zapowiedzianemu aktu zapowiedzenia, datę doręzonego dłużnikowi uwiadomienia, ilość summy przez zapowiedzianego w skutek złożoney przez niego deklaracyi na rzecz zapowiadającego opłaconey, lub przyezyny dla jakiey żadna wypłata nie nastąpiła.

Jeżeli terminy wypłaty jeszcze nie upłynęły, Kómornik wezwie zapowiedzianego, aby przyszłą wypłatę czynił bezpośrednio samemu wierzycielowi zapowiadającemu; w przypadkach zaś tych gdzie na jednym miejscu u wielu zapowiedzenie jest uczynione, i rozmaite terminy do wypłaty przypadają, jako to przy zapowiedzeniu czynszów przez kantonistów składanych, Kómornik ustanowi dozorcę do pobierania takowych opłat, i po dopełnieniu tego wszystkiego w protokóle wzmiankę uczyni. Protokół podpisany zostanie przez przytomnych pisać umiejących.

Art: 46. Kopie spisane przez Kómornika protokołu doręczone będą jedną zapowiedzianemu, druga dozorcę, skoro był ustanowiony, trzecia dłużnikowi, ostatniemu naydaley w dniach 8 od daty spisania protokołu.

Art: 47. Dozorcą zapowiedzianych funduszów może być ustanowiony tyl-

ko ten, którego sam wierzyciel zapowiadający Kómornikowi na piśmie wskaże. Dozorca ustanowiony ma tylko obowiązek w oznaczonych terminach popierać przypadające opłaty i z nich rachować się pod przymusem osobistym.

Art: 48. Jeżeliby zapowiedziany w terminie i sposobie Art: 43 i 45 oznaczonymi, przepisane deklaracyi do protokołu Kómornika złożyć nie chciał, wierzyciel zapowiadający, będzie miał prawo w drodze Sądowej żądać uznania zapowiedzianego za prostego dłużnika tej summy, na zapłacenie którego zapowiedzenie było uczynione.

Art: 49. W przypadku zachodzących sporów między wierzycielem zapowiadającym a zapowiedzianym względnie złożoney przez ostatniego deklaracyi, i te rozstrzygnięte będą na audyencyi właściwego Sądu za przypozwaniem do nich samego dłużnika, i każdy wierzyciel hypoteczny, na rzecz którego zapowiedzenie nastąpiło, mocen jest domagać się, aby zapowiedziany do powtórnego zapłacenia wydanych już dłużnika funduszów był zobowiązany, skoro takowe więcey jak za jeden rok przynależne, z góry opłacił, z ominięciem procentów od summy hypotecznych poprzedzających datę kontraktu dzierżawnego przypadających.

Art: 50. Przy skutecznieniu zapowiedzenia przy spisaniu protokołu deklaracyi, winien okazać akt pierwszego zapowiedzenia, gdyż nie okazawszy go byłby odpowiedzialny zapowiadającym za wszelkie szkody, jakieby zrad ponieść mogli.

Równie drugi wierzyciel zapowiadający obowiązany jest po spisaniu protokołu deklaracyi według Art: 45 nay-

dalej w dniach 15 donieść pierwszemu wierzycielowi zapowiadającemu o swem zapowiedzeniu.

Art: 51. Na mocy dokumentów prywatnych lub zezwolenia Sędziego, oraz na innych funduszach Art: 42 nie objętych, choćby na mocy tytułów do eksekucyi upoważniających, wolno będzie zapowiedzenia czynić tylko w formie Art: 557 i następnych Kodexu postępowania wskazanej.

T Y T U Ł IV.

Ogólne przepisy.

Art: 52. Z dochodów nieruchomości miejskich i wiejskich, mają prawo poszukiwania swej satysfakcyi wierzyciele uprzywilejowani i hipoteczni na nieruchomości intabulowani, tak co do samego kapitału iako i prowizyi, którym przepisy hipoteczne toż samo prawo rzeczowe i kapitałowi nadają, dla czego wierzyciele uprzywilejowani i hipoteczni mają prawo pierwszeństwa przed wierzycielami osobistemi.

Art: 53. Za dopełnieniem zacięcia nieruchomości celem iey wdzierżawienia, wierzycielowi uprzywilejowanemu i hipotecznemu nie tylko służy prawo do poszukiwania satysfakcyi z procentów od daty zacięcia, ale nadto i do zaległości oraz zapasów, iakie szczególnie w nieruchomościach wiejskich po zaspokoiniu potrzeb gruntowych znajdowały się w czasie zacięcia.

Art: 54. W zbiegu wierzycieli uprzywilejowanych i hipotecznych do dochodów nieruchomości, dzierżaw i innych z nich opłat, ustanowiony dozorca lub zapowiedziany, obowiązany jest składać fundusze do depozytu Sądowego, do wierzyciela zaś lub samego dłużnika

będzie należało, gdyby się między sobą o podział funduszków nie zgodzili, żądać stósownie do Art: 557 Kodexu postępowania wyznaczenia delegowanego, który podobnie iak na samym szacunku nieruchomości, według Art: 752 Kodexu postępowania i następnych, sporządzi klasyfikacyją, mieszcząc każdego wierzyciela uprzywilejowanego i hipotecznego w porządku i z pierwszeństwem według przepisów hipotecznych służącym.

Art: 55. Ustanowiony zaciętych nieruchomości lub zapowiedzianych funduszków dozorca, ma prawo żądać wynagrodzenia za czas prowadzonego przez siebie dozoru, w nieruchomościach wiejskich 5 procentu od czystego dochodu, po odtrąceniu wszystkich wydatków gruntowych pozostałego; w nieruchomościach miejskich 5 procentu od dochodu, iaki po odtrąceniu podatków wynosi; wynagrodzenie takowe ma prawo pobierać i sam dłużnik gdy jest ustanowiony dozorcą; lecz nie ma do niego żadnego prawa ustanowiony dozorcą wierzyciel.

Art: 56. Rejenci, Notaryusze i Kómornicy, dopełniający eksekucyi i spisujący akta powyższemi przepisami wskazane, mają prawo żądać wynagrodzenia, według taxy postanowionej Dekretami Królewskimi z dnia 14 Marca 1809 roku w Dzienniku Prawa Tomu I. Xięstwa Warszawskiego ogłoszonymi.

Art: 57. Wszystkie spory zachodzące w popieraniu eksekucyi według niniejszych przepisów, sądzone będą przez Trybunały pierwszej Instancyi, w obrębie których nieruchomości są położone. Będą sądzone summarycznie pod tymczasową eksekucyją, a w sporach według

Art: 12 i 13 zachodzących, pomimo opozycji i przed innemi sprawami.

Art: 58. Formalności niniejszem postanowieniem przepisane, winny być pod nieważnością zachowane, nadeoż ich uchybienie, Renjenci, Nótaryusze i Kómornicy ulegną karom i wynagrodzeniom Artykułami 1030 i 1031 Kodexu postępowania oznaczonym.

Art: 59. Zmówne lub podstępne działanie wierzyciela popierającego eksekucyją, będzie uważane według Art: 722 Kodexu postępowania, którego przepis, w czem nie są przeciwne temu postanowieniu, w swej mocy się zachowują.

Wykonanie niniejszego postanowienia w Dzienniku Praw umieścić się mającego, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjney, dnia 2 Września 1823 r.

(podpisano) *Zajozzek.*

Minister Sprawiedliwości:

M. Badeni.

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Wypisem:

Minister Sprawiedliwości:

(podp.) *M. Badeni*

Za Sekretarza Jeneralnego,

Szef Bióra *K. Hoffmann.*

Z Petersburga d. 4 Września d. K.

(iZ Kuryiera Litewskiego.)

Dnia 30 Sierpnia, w dzień S. Alexandra Newskiego, Wysokich Imienin Najjaśniejszego Cesarza Jegomości, Wielkiego Xjążęcia Alexandra i orderu S. Alexandra Newskiego, Pżenaywielebniey-

szy Metropolita, na czele wyższego duchowieństwa stolicy, z Kościoła katedralnego Najświętszey Panny Kazańskiej, udał się w processyi do Kościoła S. Alexandra Newskiego, gdzie Najjaśniejsze Cesarzowe, Elżbieta i Maryia z wielkim udafy się orszakiem dla słuchania Mszy S. We wszystkich Kościołach śpiewane było *Te Deum.* W pałacu Tauryckim był wielki obiad. Wieczorem miasto zostało oświecone.

O podróży Jego Cesarskiej Mości Gazeta Petersburgska następujące zawiera wiadomości: N. Cesarz Jegomość dnia 18 Sierpnia o godzinie 5 ey wieczorem przejeżdżał przez Sowńską Przystań, i stanął na nocleg we wsi Suminie, w Powiecie Mołogskim. Dnia 19 t. m. o godzinie 6tey wieczorem przejeżdżał Najjaśniejszy Pan przez Wiesiehońsk, a dnia 20 w południe przybył szczęśliwie do Mołogi, powitany okrzykami radosnego ludu. U rogatki spotkany był Monarcha przez Horodniczego, a przed domem dla Jego Cesarskiej Mości przygotowanym, przez Marszałka Powiatowego z Urzędnikami i znaczniejszemi obywatelami miast, z spoufędzy których Głowa miasta Buszków, ofiarował N. Panu chleb i sól. W domu tego Buszkowa Cesarz Jegomość zatrzymał się i miał śniadanie, po którym Marszałkowi, tudzież Sprawnikowi za odznaczające się urządzenie dróg w Powiecie, a Horodniczemu za porządek i czystość w mieście raczył oświadczyć wysokie swe zadowolnienie, familią zaś Głowy Buszkowa najfaskawiey udarował, żonę brylantowym pierścieniem, a dwie córki fermoarami. Po południu o godzinie 2tey, w pożądanym stanie zdrowia udał się N. Pan w dalszą drogę do Rybińska, gdzie tegoż dnia o

godzinie 4tej z południa przybywszy, uszczęśliwił bytnością Swą dom Głowy miasta Tumieniewa, a zabawiwszy pół godziny w dalszą udał się drogę. Tegoż dnia 20 Sierpnia, o godzinie 7mej wieczorem przybył do Romanowa, i po zmianie koni w dalszą wyjechał podróż. Lud mnogi, przejęty niewypowiedzianą radością z widzenia oblicza Monarchy nieprzestannie radosne wydawał okrzyki. Dnia 20 Sierpnia o godzinie 10tej wieczorem N. Pan przybył do swego uszczęśliwił miasto Gubernialne Jarosław, i udał się prosto do Kościoła katedralnego Wniebowzięcia Najświętszej Panny Maryi, gdzie spotkany był przez Arcybiskupa Jarosławskiego i Rostowskiego i Kawalera Symeona na czele duchowieństwa z Krzyżem S. i święconą wodą, także Gubernatora Cywilnego, rzeczywistego Radcę Stanu i Kawalera Bezobrazowa i Szlachtę, a stan kupiecki spotykał Jego Cesarską Mość u rogatek miasta i N. Panu chleb i sól obdarował. Następnego dnia (21) przez P. Gubernatora Cywilnego przedstawiani byli Jego Cesarskiej Mości Urzędnicy Gubernialni, obywatele stanu szlacheckiego i kupcy z miast powiatowych. Potym raczył Monarcha oglądać miasto, zakłady Izby Powszechnej Opieki, Szkołę Demidowską wyższych nauk, Gimnazjum, fabryki, zamek turemny, i dalsze miejsca; wieczorem raczył się znajdować na balu, danym przez szlachtę i kupców. Gubernatora Bezobrazowa za gorliwość ku służbie i odznaczający się w Gubernii porządek wyniósł na Radcę tajnego; a przedstawionych od niego urzędników orderami ozdobił i w rangach podwyższył; dnia zaś 23 o godzinie 7 z rana N. Pan udał się przez

Rostów ku Moskwie. Przez wszystkie dni bytności Monarszey wieczorami miasto było oświecane.

Od granic Hiszpańskich d. 23 Września.

Podług dziennika Tuluzy Rotten w Barcelonie wszystko, niemalby powiedzieć można co się ruszać może, uzbroił, ponieważ wszystką młodzież męską miasta, aż do 8mioletnich chłopców na kompanie podzielił, i każdy z nich nosi na głowie wstążkę z napisem: "konstytucya albo śmierć!", — Jeńcy Francuzcy w Barcelonie mają jednak być dobrze traktowanymi i wolno przechodzą się po mieście. Mina odbywa codzienny przegląd woysk i zapowiada im górnemi słowy, iż w krótcie nastąpi chwila w której Francuzi wielki cios poniosą. — W Puycerda miano d. 14 wiadomość, że Mina, Rotten i dowódca milicyi Casas wyysć mieli z Barcelony i udać się trzema kolómnami od 4 do 7000 ludzi do wyższej Katalonii. D. 13 jeszcze mieli podróżni o półtóry mili od Vich napotkać jedną z rzeczonych tych kolómn i w wyższych Pireneach czynić miano przygotowania na ich przyjęcie.

Jenerał Sarfield z powodu ostatniej wycieczki konstytucyonistów z Barcelony tak surowe w Mataro przedsięwziął środki, iż nie tylko złożoną być musiała wszelka broń, ale nadto zabronione są wszelkie tajne i publiczne schadzki, po godzinie 8 w wieczór niewolno trzema osobom razem na ulicy stanąć i każdy słyszący buntownicze mowy obowiązany jest o nich donieść.

Główna kwatera Marszałka Moncey znajduje się znowu od 14 w Siria przed Barceloną, i woyska Francuzkie opuścić

miały równię przed Tarragoną.

Marszałek polny, Baron Hurel, przybył d. 15 do kwatery Francuzkiej w Katalonii, żądając udać się ma przed Urgel, który twierdzy polecone mu jest oblężenie.

W pierwszym i drugim transporcie jeńców, których po ostatniem pobiciu konstytucjonistów przez Jenerała Damas w Katalonii do Perpignanu przyprowadzono, znalazło się 55 Francuzów, którzy w cudzoziemskim legionie służyli. Zatrzymano ich jako więźniów w Perpignanie, a Hiszpanów dalej poprowadzono.

Po wzięciu Pampelony sądzą, iż St. Sebastian w krótko kapitulować będzie i miały się nawet układy rozpocząć.

W Baionie rozeszła się d. 18 wiadomość o kapitulacyi Ciudad Rodrigo. Gubernator tamtejszy jest wielkim przyjacielem Morilla, ale niechciał się poddać tylko Francuzkiemu Jenerałowi.

Z Madrytu d. 21 Września.

Stożące w mieście naszym gwardyje Francuzkie odebrały rozkaz do udania się do Andaluzji.

Z nadchodzących tu czasami doniesień dowiadujemy się, że Xze Angouleme udał się często z Puerto Santa Maria do Chiclana, dla oglądania robót, które z największym idą pośpiechem. Nowe propozycje do ugody, które Stany przez pośrednictwo Posła Angielskiego, P. A' Court, uczyniły, odrzucił Xze zupełnie, i do watarów Petri (na końcu kanału tegoż nazwiska i na szczycie wyspy Leon leżącej) rzucono już kilkanaście bomb. Jenerał Courmont, który w San Lucar kieruje wsiadaniem wojska na okręty, ma pod swoimi rozkazami 6000 ludzi.

Jenerał Bourck jest tu oczekiwany; sądzą, iż obeymie tu gubernatorstwo i

naczelne dowództwo po Xięciu Reggoi (Oudinot) który uda się do Puerto Sta Maria, dla należenia do tamtejszych działań.

Stany rozpisują w Kadyxie niesłychane kontrybucyje i przymuszają męskich mieszkańców od 16 do 60 lat do występowania pod broń.

Powtarzają teraz z większą pewnością niż dawniej, że Alava, który niedawno był od Stanów wysłańcem do układow, został Gubernatorem Kadyxu w miejsce admirała Valdes. Alava jest człowiek umiarkowanego charakteru, a przynajmniej sądzić niemożna, iżby po dawniejszem swoim postępowaniu zamienił się zupełnie na demokrata. Jako deputowany Stanów należał zawsze do umiarkowanego stronnictwa.

Z Paryża d. 24 Września.

Potwierdza się żurzędową drogą wiadomość, że Riego z 3 officerami przez włościan o 3 mile od Karolina poymany został. Obiadował w osadzie Niemieckiej za Karola III. założoney nazwiskiem Arquillos, która składa się tylko z 15 chat, i udawał, iż należy do wojska Ballasterosa. Ale przemowienie do niego: "Jenerale", które wymknęło się jednemu z jego officerów, zwróciło na niego uwagę i poznał go ieden z włościan. Nim atoli dostał się do Arquillos, doznał wiele przygód. Wszedł z garstką żołnierzy, których uratował do cydadelli Jaen, lecz uchodził dalej, skoro dowiedział się o zbliżaniu Francuzów. D. 13 b. m. przybył do la Mancha-Real, lecz tuż za nim postępował pułkownik Francuzki z szwadronem strzelców. Z rozpuszczonemi cugłami uciekał Riego, ale on i koń jego był raniiony. Osada Ubedy dowiedziawszy się o jego zbli-

żaniu, wysłała znaczny przeciw niemu oddział, który złączył się z Francuzkami strzelcami. Królewskiemu Jenerałowi Cisneros wpadł w ręce adjutant, który wioził buławę swego jenerała z napisem: „konstytucyia albo śmierć!”, Buława ta posłana została dowodzącemu Jenerałowi w Grenadzie. Twierdzą także, iż pomiędzy trzema officerami, z Riego z schwytanemi znajduie się Wilson, lecz to nie jest dowiedzionem. Oddział huzarów zaprowadził więźniów do głównej kwatery. Riego przez swoim pomyśleniem utracił 2000 ludzi, którzy między Loia i Alkala Real zmuszonemi zostali do złożenia broni. W Madrycie poymanie jego oznajmione zostało nadzwyczajnym doniesieniem i z największą radością przyjęte. Teraz właśnie dwa lata upływają, jak przesadne stronnictwo wizerunek jego chciało uroczyście na ratuszu na miejscu wizerunku Króla zawiesić; gdyż znajdowały się zagorzałe głowy, które miały ochotę posadzić go na tronie z tytułem Cesarza. Gdy konstytucyoniści całą duszą byli do niego przywiązani i pocztywali go za niezwykłego, i gdy to uprzedzenie teraz upadło, spodziewać się zatem należy, iż jego poymanie przyłoży się do przywrócenia w Hiszpanii pokoju.

Na giełdzie rozeszła się dziś taka wiadomość o pokoju; Król Hiszpański jest wolny, Stany pozostaną przy posiadłości Kadyxu i wyspy Leon, wojska Francuzkie cofną się, i tylko nad Ebro i w głównych twierdzach w Biskai, Nawarze i Katalonii pozostać ma 45.000 ludzi.

Oprócz stojącego w Katalonii korpusu, wojsko Francuzkie w Hiszpanii podług urzędowego podania wynosi 95,780

głów, pomiędzy któremi 14,450 jazdy. Liczbę dział podają do 144, pomiędzy któremi 35 haubic. Stojąca przed Kadyxem flotta składa się z 3 liniowych okrętów, 7 fregat, 5 brygów, oprócz działowych szalup i pomniejszych wojennych okrętów, których liczba wynosi do 100.

Konstytucyina osada Pampeliony odeszła z tamtąd dnia 19 b. m. o godzinie stey i miała aż do Saint Jean-Pied-de-Port mocną z dwóch batalionów Francuzkich złożoną eskortę, dla zasłonięcia iey przeciw napaści mieszkańców i ochotników Hiszpańskich. Z 3800 liczoney osady odeszło 3443 głów, pomiędzy któremi 300 officerów. Wielu z wojskowych zabrali z sobą swe żony. W szpitalach pozostało 170 chorych. Jak wiele podczas oblężenia ludzi z osady zginęło, jeszcze nie wyrachowano; ale 200 żołnierzy z gwardyi Królewskiej, których tam do służby przymuszono, mają być do Madrytu odesłanemi. W więzieniach znaleziono 50 żołnierzy, i 7 officerów wojska wiary. Artyleryia składała się właściwie z 150 kanonierów, 100 milicyantów i 2 do 300 ludzi, którzy oddawna do tego wprawianemi byli, jednak naszey artyleryi wydolać nie mogli. Siedm naszych bomb padło w obwarowany skład prochu, przez co niektóre domy uszkodzone zostały. Pierwszy nasz wystrzał tak był szczęśliwy, iż 3ch nieprzyjacielskich artylerzystów zabił.

Znikła znowu wieść o prędkiej kapitulacyi Urgel. Konstytucyoniści strzelają często do miasta i czynią niekiedy wycieczki. To oboje rozpoczęło się d. 7 Września, jak Gubernator tamtejszy Vigo dowiedział się o postępie po-

przedzający nocy Francuzko - Hiszpańskiego wojska, które korzystając z ciemnej nocy, podstało pod warownię i rozrzuciło kilka set exemplarzy odezwy pomiędzy konstytucyjnych żołnierzy. Ostatnią atoli wycieczkę odparła dzielnie jazda nasza. W nocy z d. 8 na 9 udało się 30 goralom wymknąć z twierdzy mimo naszej baczności i rzucili się w góry. Zresztą nasza artylerya i korpus pionierów będą przed tą twierdzą zwiększonymi.

List Pułkownika San Miguel, gubernatora Figueras, który przesłać chciał Jeneralowi Rotten, ale w drodze przez nasze wojska schwytyany został, opisuje położenie Figueras, iż tylko już 14 dni trzymać się może.

Brygadyier Campillo i 34 Hiszpańskich konstytucyjnych officerów, którzy w Korunie w niewolę zabraneni i do Orient na okręcie odesłanemi zostali, przybyli d. 16 do Nantu, a ztamtąd poprowadzono ich do Perigueux, gdzie w klasztorzem więzieniu umieszczonemi zostali. Brygadyier Jaureguy (el Pastor) i inni officerowie w liczbie 25 pozostali jako chorzy w Lorient. Są to, jak wiadomo, officerowie, którzy woleli poddać się raczej w Francuzką niewolę, niżeli uznać Madrycką Rejencyą.

Od zaszłego wyjaśnienia wyroku w Andujar wydanego powiększyły się w Hiszpanii uwięzienia, i w samej Saragossie uwięziono do 2000 osób.

Biskup Orihueli Lopez, należy do tych w Hiszpanii duchownych, którzy nie pozwalali w niedziele głoszac z ambon konstytucyi. Ośmdziesiąt latni ten starzec przeniosł wygnan nad przestąpienie pasterskiego swojego powołania i teraz dopiero powraca do Hiszpanii.

Podług telegraficznego z Baiony doniesienia pod d. 21 b. m. wszczęta w Pas-

agos morowa choroba tak dalece się pomniejszyła, iż znajdowało się już tylko 15 chorych.

Na ponniku, który Marszałkowa Lefebvre wystawić kazala swojemu małżonkowi na cmentarzu oyców Lachaise widac z iedney strony dobrze utrafony jego wizerunek, a na drugiej wojskowe znaki z dwurzędowym napisem: "Żołnierz. Marszałek. Xie Gdanski. Par Francyi. — Ficusus. Przejście za Ren. Altkirchen. Gdańsk. Montmirail. — Grób jego znajduje się obok Marszałka Masseny, który nieboszczyk sam sobie obrał.

— D. 16. —

Xiężna Angouleme powrocila tu d. 24 b. m. z swej podróży do prowincyi południowej Francyi.

Wczoray przy wsiadaniu do stołu odebrał N. Krol telegraficzne doniesienie i po fał go nieodpieczętowane Xiężnie Angouleme, która go zaraz odpieczętowała i w głos przeczytała. Osnowa jego była: "Warownia San Petri (na południowym szczycie wyspy Leon) d. 20 Września o godzinie 7 w wieczór wzięta została." — Przez ważne to zdobycie wojska nasze będą w stanie wstrzymać każdą barkę, któraby wyspie Leon żywności dostarczyć chciała, a szalupy nasze krążyć mogą po kanale San Petri od południowego końca aż do mostu Suazo prawie na północnym końcu wyspy Leon będącego, od którego idzie droga do lewej na północnym szczycie wyspy Leon warowni San Carlos, którą kanał San Petri oddziela od wysepki Caraca przytykającej do broiowni. Kanał ten jest zresztą dosyć szeroki do pomieszczenia 200 i 250 beczkowych okrętów. — Liczba konstytucyjnych wojsk na wyspie Leon zmniejszyła się miała do 6 lub 7000 ludzi. Okręty nasze pływają na ostatniej linii portu kadyskiego, i pewnie zarzuceniem pierwszey i onby do Kadysu, przybędą wystancy od Kadysu do główney kwatery Francuzkiej. Dwa okręty nasze stoją przed warownią Puntales i dostatecznemi są do usmierzenia ognia tamtejszych bateryy. Już więc rozpoczęło się formalne oblężenie Kadysu, a żołnierze nasi przepowiadają przedką jego kapitulacyą.

W i hardyi i Normandvi łamią się tego roku drzewa pod ciężarami owoców.

DOBATEK

DNIA 32.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 12 PAZDZIERNIKA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Ze Lwowa d. 5 Października.

D. 27 zwrócił N. Pan uwagę Swoją na różne gmachy publiczne i Kancelaryje różnych Władz. N. Cesarz Jmć oglądać raczył przed południem gmach dykasterjalny, Kancelaryje naczelnego dowództwa wojskowego, Administracyi dóbr skarbowych, Urzędu Cyrkulowego, Administracyi tabakowej i stęplu, daley gmach akademii a w szczególności bibliotekę, zbiór numizmatów i monet, gabinet fizyczny, historyi naturalney i anatomiczney, słuchalnią chirurgiczną, nakoniec szkołę realną i gmach szkół normalnych. Po południu obecny był Monarcha wielkim ćwiczeniem wojskowym wykonanym przez załogę tuteyszą pod rogatką Janowską. Wojsko to zyskało szczęście pochwalonem być od Monarchy dla swey piękney postawy, zręczności i pewności w wykonaniu różnych obrotów. W wieczór raczył N. Pan odwiedzić teatr. Nadzwyczaj licznie zgromadzona Publiczność, za pierwszym razem ukazaniem się J. C. K. Mci, oddała się z uniesieniem uczuciom najwyższej radości, a tem upoiona, pośród głośnych okrzyków, wynurzała nuygorętsze życzenia, któremi oddychają wszyscy j dla nuylepszego z Monarchów. Widowisko

rozpoczęło się przedstawieniem Obrazu alegorycznego, ozdobionego omiłą blaszkiem cyfrą N. Pana i odśpiewaniem hymnu Ludu: „Boże zachoway Cesarza Franciszka.„ Potem nastąpił akt pierwszy z opery Rossiniego: „Elżbieta,„ w języku Niemieckim, a w języku Polskim wyprawiona była Scena sielska, zawierająca w sobie kilka pieśni do uszczęśliwiającego nas przybycia Monarchy zastósowanych i ożywionych tańcami narodowymi, odpowiadającymi panującym pod ten czas uczuciom najwyższej radości. Rzecz całą zakończył drugi Obraz greckim ogniem oświecony. Podczas widowiska, gdzie tylko zwrót był do szczęśliwego w tym dniu wydarzenia i nieograniczoney przychylności wiernego Ludu Galicyjskiego do ukochanego Monarchy, tam Publiczność za każdym razem, wybuchala z uniesieniem w głośnie okrzyki radości.

D. 28 znajdował się N. Pan na Nabożeństwie odprawionem przez JW. JX. Arcybiskupa Prymasa w Kościele metropolitalnym. Potem oglądać raczył koszary artyleryi, wielkie koszary i dom przez wojsko zajęty obok Seminarium Grecko-katolickiego, a nakoniec wojskową pływalnię. W południe miały to

szczęście niektóre Damy zebrane w sali bawialney JW. Hrabiny Taaffe, małżonki JW. Gubernatora, oglądać pośród siebie Monarchę, który ze zwyczajną sobie przystępnością z każdą z osobna nayfaskawiey raczył zabawić się.

Czas popołudniwszy od samey 4tey godziny aż do późnego wieczora poświęcił Monarcha na ciągłe posłuchania.

D. 29 po Mszy S. jeszcze przed południem oglądał N. Pan dom chorych i sierot u Sióstr Miłosierdzia, Seminarium Łacińskie i Grecko-katolickie i szpital powszechny. Wszędzie zwracał N. Pan uwagę Swoję na stan Instytutów, a szczególniey ich gmachów i na fundusze ich utrzymania.

Po stole miała szczęście deputacya Stanów Galicyyskich przedstawić Monarsze obecne położenie kraju, i stosowne do tego próśby swoje naypokorniey przedłożyć.

Wieczór przeszedł znowu na licznych posłuchaniach.

Przez cały dzień goty z. m. został N. Pan w pomieszkaniu Swoim i poświęcił go sprawom Stanu.

D. 1 b. m. Października o godzinie 6 z rana, opuścił N. Pan naszą Stolicę, puściwszy się na Złoczów, Tarnopol i Zaleszczyki do Czerniowiec,

JO. Xiążę Metternich, tajny Kanclerz Domu, Dworu i Stanu, dla lekkiey słabości odłożył wyjazd swój do Czerniowiec na dni kilka. Poiedzie zaś na Stanisławów.

Z Londynu d. 24 Września.

Na radzie, którą N. Król na d. 19 b. m. do Windsor zwołał, wydał J. K. M. ponawiający zakaz wszelkiego wywozu potrzeb woiennych na brzegi A-

frykańskie, wyjąwszy cieśninę Gibraltarską. — Powietrze w Windsor zdaie się szczególniey J. K. M. służyć; wygląda nader zdrowo i odzyskał dawną swoją weselość.

Gazeta tuteysza *the Sun* twierdzi, iż Stany Hiszpańskie proponowały Xciu Angouleme, że Król odwiedzić go może w obozie, jeżeli Francuzi obowiążą się zaraz opuścić Hiszpanię (lub podług innych doniesień cofnąć się za Ebro); lecz Xże Angouleme odrzucił tę propozycyją. — Co do neutralności Anglii wyraża też pismo, że nie należy iey upatrywać ani w terażniejszey niemożności prowadzenia wojny, ani boiaźni zerwania związków z lądowemi Mocarstwami, ale jedynie w zapewnieniu Francyi, iż w wojnie z Hiszpanią niema żadnego zamiaru zdobyczy. Angliia ma dosyć sposobów do prowadzenia wojny, gdyby takowey honor i zysk wymagał, a o związku lądowych Mocarstw przeciw Anglii zważywszy dawniejszą i terażniejszą politykę, ani myśleć można. Zresztą Angliia gotową jest do ofiarowania swojego pośrednictwa, i na przyszły los Hiszpanii nie może obojętnie patrzeć. Niepodległość Hiszpanii, iskikolwiek bądź będzie wypadek wojny terażniejszey, nie może nigdy być nadwerżoną.

Przyjaciele sprawy Hiszpańskiey w kraju naszym utracili nadzieję iey utrzymania, i mimo naynowszych listów PP. Valdez i Gallano czynione są zakłady, iż Kadyx w krótcce podda się Francuzom.

Jenerał Ramajo udał się z swoim sztabem i wielu officerami do Gibraltaru.

Vicokról Jrlandski wyznaczył 500 Fs. nagrody za wysledzenie zaboyców rodziny Franków.

Odezwą Królewską z d. 17. b. m. zapowiedziano, iż podwoyne suwerendory będą w bieg puszczone.

P. Canning dał d. 21. b. m. obiad dla nowego sprawującego interessa Portugalskie P. de Souza.

Podpułkownik T. Jones zręczny officer i dowódca inżynierów w Woolvich, &c. uda się w towarzystwie kapitana od inżynierów Harper na wyspy Jońskie, dla obeyrzenia tamieyszych warowni i zdania o nich sprawy. Zabawi tam 6 miesięcy.

Od 40 lat nie było pod wyspą Man tak obfitego połowiu śledzi, jak tego roku. Do Whitehaven przybyło z tej wyspy kilkanaście okrętów z śledziami, których 100 sztuk po 2 szylingi sprzedawały.

D. 20 b. m. Rossyyski okręt *Entreprise* pod Kapitanem Otto Kotzebue odplynął z Portsmutu na nowe odkrycia.

Przez nowe podniesienie się ceny bawelny, co przypisują pokupowi zagranicą bawelnianych naszych towarów, zyskali bardzo wiele nasi kapitaliści.

Gazety nowej Hiszpanii donoszą d. 12 Lipca, iż d. 18 Czerwca zawarty został pomiędzy pełnomocnikami Króla Hiszpańskiego i Replicy Meksykańskiej traktat uznający nawzajem konstytucyynego Króla Hiszpańskiego i niepodległość Meksykańskiego narodu.

W Zjednoczonych Stanach północney Ameryki Kościół katolicki liczy teraz iednego Arcybiskupa (w Baltimore) i 7 Biskupów; osmy Biskup jest już także m. nowany, którego stolicą będzie Richmond w Wirginii. Trzy Seminarja służą do ukształcenia Xięży. Znajduje się tamże kilka klasztorów Panieńskich, które trudnią się uczeniem dziewcząt.

Z Bruxelli d. 25 Września.

Wczoray dawał Król ostatnie posłuchania tu w Bruxelli. Posłowie Szwedzki, Bawarski i Duński pożegnali J. Kr. Mość, a sprawujący Pruskie interessa podziękował za udzielenie mu orderu Lwa.

J. K. M. uda się d. 3 Października do zamku Leo, a ztamtąd do obozów piechoty między Zütphen i Deventer. Królowa później wyjedzie; kiedy zaś opuszczą nas Królewicowie jeszcze nie wiadomo. Ministrowie znajdować się muszą do 13 w Hadze.

Mówią tu o pomniejszeniu wojska naszego.

Przybył tu Francuzki Viceadmiral Hr. Verhuel.

Z Sztokolmu d. 23 Września.

NN. Kolestwo z swoją rodziną powrócili wczoray z letniego zamku Drottningholm do tuteyszej stolicy.

Stan szlachecki znaczną większością odmówił żądanej przez Uniwersytet Upsalski 50,000 tal: pożyczki na ukończenie nowego gmachu na bibliotekę; Stany mieyski i duchowny zezwoliły na nią, a Stan włościański jeszcze nic w tej mierze niepostanowił.

Zapowiedziana tu jest w krótcie wychodzić mająca gazeta o ekonomii polityczney.

Z Kopenhagi d. 11 Września.

Korweta Naia pod Kapitanem Udall przywiozła z zachodnio-Indyjskich naszych osad pocieszającą wiadomość, iż po nienrodzaynych siedmiu latach znaczą się w tym roku nayobfitsze urodzaje.

Z Odessy d. 3 Września.

Podług ostatnich doniesień z Stambułu pod d. 16 Sierpnia zdać się, iż zapowiadające spory z Portą zagodzone zostaną podczas terażniejszey obecności N.

Cesarza w Bessarabii. D. 11 Sierpnia Lord Strangford po odebraniu nowych instrukcyj podał Porcie mocną notę, w której wyraził, iż wstrzymanie Rossyjskiego handlu na morzu Czarnem zdaje się zmierzać do rozdzielenia Rossyi, i Sprzymierzyńcy wyznać muszą "że honor Rossyi innych wymaga środków", które dotąd wstrzymywali, ale nadal nie potrafią. Posłowie Austriacki i Pruski podali podobne noty.

Z Frankfortu d. 22 Września.

N. Xiężna Parmeńska w powrocie do państw swoich przybyła d. 5 b. m. do Brixen.

Xiężna Karolina, Narzeczona W. Xcia Rossyjskiego Michała, przybyła d. 10 b. m. do Wirzburga i nazajutrz udała się w dalszą drogę do Petersburga.

Mówią o odwołaniu Elektorsko-Heskiego Posła przy Seymie związku Niemieckiego P. Lepel, a na jego miejsce przeznaczają dotychczasowego prezesa Rządu Elektorskiego w Fuldzie, P. Maierfeld.

Na urządzonej teraz w kantonie Gryzoni wozowej poczcie można w dwóch dniach, wraz z żywnością zajechać z Chur do Medyolanu za 25 Zr. i 30 kr. i tyleż kosztuje powrót.

UW I A D O M I E N I E.

Niżej podpisany Notaryusz, ma honor zawiadomić szanowną Publiczność, iż przeniósł swoje mieszkanie i Kancelaryę z Ulicy Kanonnej przed Kościół Panny Maryi do Domu s. p. Senatora Bartscha przy Ulicy Siennej pod L. czbą 55 stojącego. — Wchód do Kancelaryi ze strony Kościoła Panny Maryi.

Leon Pszczółkowski.

D O N I E S I E N I A.

W dniu 14tym Października r. b. 1823 o godzinie 9tej z rana w Krakowie na Kleparzu przy ulicy Długiej w Domu pod L. 75, odbędzie się w drodze Eksekucyi Sądowej, Licytacya zatradowanych ruchomości jako to: Mebli, Zegarów, Zwierciadła, Cyny, &c. &c. — W Krakowie dnia 9 Października 1823 r.

Henryk Salomoński, Kóm. Sąd.

Kómornik Sądowy uwiadomia Publiczność, iż d. 17 Października r. b. o godzinie 9 ranej odbędzie się w Domu pod L. 355 w Krakowie głównym Rynku sytuowanym w drodze eksekucyi sprzedarz przez publiczną licytacyą, jako to: Zydowskiej bindy jednej, pereł Kalakuckich nitok 10, pierścionka rautowego jednego, kuleczków z rautami para jedna, sztukek z rautami do bindy 6; na licytacyą takową wzywają się niniejszym pretendenci z tem dołożeniem, że przedmioty licytowane się mające, mogą codziennie od godziny 9 do 12 przed południem, po południu zaś od godziny 2 do 5 w wieczór w Domu pod L. 355 w Krakowie głównym Rynku stojącym do dnia licytacyi widzieć, które bowiem w skutek przepisu Art: 621 K. P. S. na widok wystawione będą. — W Krakowie dnia 6 Października 1823 r.

J. Słodkowski, Kómornik.

Ktoby sobie życzył kupić Włok na Ryby ze Szpagatu zrobiony, dostanie go w Ulicy S. Jana pod N. 485.

W dniu 1 b. m. zginął piesek biały mający nieco żółtych plam po grzbiecie z gatunku niby szpiców, niskiego włosa z Obruzką blaszaną Lic: J. S. Znalazca zechce oddać do kamicnicy pod Nr. 507 przy ulicy Floryjańskiej, gdzie odbierze stosowną nagrodę.